

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 20, Saul do Dawida

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

To jest dr Elaine Phillips z jej kursu z historii, literatury i teologii Starego Testamentu, wykład numer 20.

Ojcze nasz, modlimy się, aby Twoje imię było wywyższone, było wywyższone pośród nas, było wywyższone w naszych sercach. Ojcze, jesteśmy wdzięczni, że jesteś naszym Bogiem.

I dzięki temu, czego dokonał Jezus, pochylając się, aby nas uczynić wielkimi, rzeczywiście cieszymy się ogromnym błogosławieństwem i korzyścią zbawienia przez Chrystusa. Panie, dziękujemy Ci za to i dziękujemy Ci za wiele innych błogosławieństw, którymi nas właśnie obdarzyłeś. Jesteśmy wdzięczni, że tu jesteśmy.

Jesteśmy wdzięczni, że mamy przyjaciół, wspólnotę i wspólnotę chrześcijańską. Modlimy się, abyśmy byli dobrymi członkami tej społeczności i pomagali tym, którzy z jakiegokolwiek powodu zmagają się z trudnościami. Prosimy o wylanie na nich Twojego miłosierdzia i łaski.

Chcielibyśmy, abyśmy dzisiaj wyciągnęli wnioski, których od nas oczekujesz. I jak zawsze modlimy się, abyś pomógł nam przygotować się do bycia Twoimi sługami poprzez zasianie Twojego słowa głęboko w naszych sercach. Prosimy o to w imieniu Chrystusa z dziękczynieniem. Amen.

Cóż, musimy dokonać krótkiego przeglądu, gdy przejdziemy do powstania Dawida i upadku Saula. Ale zanim to zrobimy, jeszcze trochę pracy nad grafiką.

Oczywiście mamy tu zdjęcie, które przedstawia kogo? I Dawid, prawda? A który to David? Prawidłowy. David jest tutaj rękami z harfą. Zwróć uwagę, jak mały jest ten obraz w porównaniu z Saulem.

Zwróć uwagę na ważną rzecz, którą trzyma. To włócznia, prawda? I oczywiście powinniśmy pamiętać o rzeczach, które dzisiaj przeczytaliście. Dawid gra na harfie, aby ukoić ducha Saula, gdy zły duch przychodzi na Saula.

A jednak Saul jest tak zirytowany tym złym duchem, że niejednokrotnie rzuca nim i rzuca, próbując zabić Dawida. Mamy więc do czynienia z bardzo interesującym zestawieniem dwóch osób: ducha Pańskiego na Dawidzie i ducha Pańskiego usuniętego z Saula. Za chwilę o tym porozmawiamy.

To tylko kilka rzeczy, które przypominają nam o tym, co robiliśmy ostatnim razem — kolejna miła grafika, która miała nas trochę pobudzić dzisiejszego ranka. Ale gdy rozmawialiśmy o życiu Saula, powiedzieliśmy, że dwa powody, dla których Pismo Święte podaje, że odebrano mu władzę królewską, to przede wszystkim jego arogancka ofiara w Gilgal.

Miał czekać na przyjście Samuela, siedem dni. Nie czekał wystarczająco długo. Czekał siedem dni, a następnie złożył ofiarę.

Oczywiście nie jest on kapłanem ani nawet w linii Lewiego i nie miał tego robić, a jednak to zrobił. A po drugie, Bóg nakazał całkowicie rozprawić się z Amalekitami i dokonać ich eksterminacji. I oczywiście pozostawił wszystkie te najlepsze ofiary.

Powiedział, że tak właśnie będą, ale zasadniczo były to zwierzęta i tak dalej, a także pozostawił króla przy życiu. Z tych powodów Saulowi odebrano władzę królewską. Zadamy w tej sprawie kilka pytań.

W porządku? Po pierwsze, przeczytałeś historię Dawida i nawet jeśli nie czytałeś jej dzisiaj, prawdopodobnie wiesz wiele o tym, co zrobił Dawid. Dlaczego grzechy Saula są o wiele gorsze? W jakim sensie grzechy Saula są o wiele gorsze od tych, w które zaangażował się Dawid? Dziś nie zobaczymy ich zbyt wiele. W piątek się nimi zajmiemy, ale historia Davida jest dość dobrze znana.

To nie jest pytanie retoryczne. Jestem ciekaw, co o tym myślisz. W jakim sensie grzechy Saula są o wiele gorsze? OK, on, wiesz, nie czeka wystarczająco długo, aby złożyć ofiarę, nie zabija wszystkiego i wszystkich.

Co zrobił Dawid? Czy ktoś wie ze szkoły niedzielnej? Sara? Cóż, w jakiś sposób, coś, co ma związek z tymi świętymi ofiarami, tak. Dobra. Dobry.

OK, więc winna cudzołóstwa i morderstwa, winna cudzołóstwa z Batszebą, unieczystwienia Uriasza, jej męża. Kristen? Myślę... Jaki jest problem z sercem? Myślę... nie wiem. To znaczy, oczywiście, nie można znać tych ludzi, ale wydaje się, że intencją Saula, kiedy grzeszy, jest to, aby zakończyć, tak, całkowicie, jakby, Dawid przyznał się do człowieczeństwa.

I pamiętam, jak po tym wszystkim, jak dopuścił się cudzołóstwa, był wobec tego bardzo pokorny i powiedział: „Chcę, żebyś mi wybaczyła”. A Saul odpowiedział: „Właściwie to nie potrzebuję Cię, Boże”. To było po prostu coś w rodzaju... OK, więc mówisz, że jest różnica w ich pokorze i ich postawie przed Bogiem, a oni są gotowi się wypowiadać i tak dalej.

Tak, myślę, że ostatecznie pójdziemy w tym kierunku, ale pozwólcie, że trochę popchnę to dalej. David, i znowu, zobaczymy to w piątek, on nie przyznaje się do

czasu, aż Samuel faktycznie... Przepraszam, Nathan faktycznie przychodzi i przybija mu, co zrobił źle. W przeciwnym razie będzie musiał to ukrywać.

Tak więc potrzeba, aby prorocy przyszli i powiedzieli: Oto przypowieść. To ty jesteś w tej przypowieści. Znowь przekonamy się o tym w piątek.

Ale myślę, że masz rację, wskazując, że to musi być problem z sercem. Przecież sam Bóg mówi, że idzie po człowieka według Bożego serca. A Dawid rzeczywiście jest mężem według Bożego serca.

I myślę, że zobaczymy, że ma to wszystko związek z jego pokorą i umiejętnością uznania, że jest po prostu całkowicie, całkowicie w błędzie, kiedy dojdzie do tego punktu. Podczas gdy Saul rzeczywiście trochę to ukrywa, a Saul, jak powiedzieliśmy ostatnim razem, jest dość zajęty wznoszeniem pomników na swoją cześć i upewnianiem się, że jego honor jest wspierany w popularnym podejściu i tak dalej. Dlatego myślę, że jest kilka takich rzeczy.

Trevora? Mam wrażenie, że w przypadku Saula został on tak szybko osądzony za swoje czyny, że nawet nie miał szansy, jeśli tak było, na okazanie skruchy. I dlatego wiem, że to naprawdę dziwne, że Bóg tak szybko kogoś ukarał. Świetny punkt.

Innymi słowy, mówiąc krótko, może jest jakaś kwestia, którą naprawdę należy tutaj poruszyć, ponieważ wydaje się, że Saul zostaje osądzony bardzo szybko, a mimo to Dawid ma czas, który Bóg daje mu na pokutę i Bóg posyła mu prorok Natan i tak dalej, i tak dalej, aby doprowadzić go do punktu, w którym będzie pokutował. Widzisz więc pewne rzeczy, które wciąż sprawiają, że czujesz się z tym trochę nieswojo. W porządku, Chelsea? OK, podnosisz kwestię obecności ducha Bożego.

Z jednej strony wydaje się, że może to być trwała obecność u Dawida. Z drugiej strony spotyka Saula. Bóg również bardzo bezpośrednio to usuwa.

Za chwilę zajmiemy się tą kwestią ducha Pańskiego. To wkrótce nastąpi. Ale Twoje zdanie jest dobrze ujęte.

Coś jeszcze? Jedna z rzeczy... Śmiało. Przykro mi, Zuzanno. Nawet gdy czytasz te narracje, widzisz, że istnieje ciągła, bardzo osobista relacja pomiędzy Bogiem a Dawidem lub Dawidem i Bogiem.

Podczas gdy wy możecie nie widzieć tego tak wyraźnie, przynajmniej w rzeczach, które nam wolno widzieć, tak jak widzimy serce Saula. Pomysł, że serce Saula uległo przemianie, i ludzie są tak zszokowani, gdy widzą Saula prorokującego. Wiesz, Saul wśród proroków i tak dalej, wydaje się, że serce Dawida uległo przemianie. Te przejawy ducha Saula są, ośmielę się to powiedzieć, tymczasowe i niekoniecznie są dowodem zamieszkującego i niezmiennego ducha.

Wiecie, nie jestem tu po to, aby być Bogiem i osądzać Saula. Nie robimy tego. Jednakże z samej lektury tekstu sędzę, że możemy zasugerować, że tak właśnie może być.

Cóż, będę miał więcej do powiedzenia na ten temat później. Kilka innych pytań. Kiedy królestwo zostało odebrane Saulowi, dlaczego Bóg pozwolił Saulowi rządzić tak długo i cierpieć takie męki? Ponieważ tak jest.

To znaczy, mamy tu do czynienia z prawdziwą paranoją, która dręczy Saula i widać to. Podejrzewam, że gdyby psychologowie się nim zajęli, mogliby naprawdę postawić kilka interesujących diagnoz. A tak przy okazji, było kilku psychologów, którzy wykonali interesującą pracę nad Saulem.

Ale dlaczego? Po co lata ścigania Dawida, gonienia go wszędzie, próbowania go zabić i nadal kurczowego trzymania się królestwa, mimo że on o tym wie, ponieważ zamierza powiedzieć Jonathanowi, wiesz, tak długo jak ty, Jonathan, przyjaźnisz się z David, musisz zdać sobie sprawę, że nigdy nie zostaniesz królem, a moja dynastia nie będzie trwać. Jak myślisz, dlaczego Bóg go tam zostawił z tego powodu? No dalej, Rebeko. Dobra.

Zatem ma to mniej wspólnego z Saulem, a więcej z przygotowaniem Dawida, który, jak wiemy, był bardzo młodą osobą, kiedy po raz pierwszy pojawiał się tutaj na scenie. Dobry. Tak, Imbir.

Jest to zatem lekcja dla szerszej populacji, która wciąż musi się nauczyć, że królowie niekoniecznie są odpowiedzią na każdy możliwy problem, jaki mają. Prawdopodobnie. Czy rzeczywiście okaże to miłosierdzie dla Saula, jeśli da mu więcej czasu? Czy to też może być to? Wszystko to jest w porządku, ale czy moglibyśmy to również dodać i zasugerować, że być może Saul jest taki sam jak Amoryci.

Pamiętajcie o naszych Amorytach, którzy są na tej ziemi od 400 lat, a Bóg nie używa Izraela, aby ich zniszczyć przez tak długi czas. Mają dodatkowy czas. Oczywiście tragedia polega na tym, że oni, a w tym przypadku Saul, nie korzystają z tego.

Sugeruję, że Saul nadal zatwardzał swoje serce aż do samego końca, kiedy tragicznie odebrał sobie życie na górze Gilboa. W każdym razie znowu nie ma odpowiedzi na wszystkie te pytania. Jak rozumiemy ducha Pańskiego i złego ducha? Za chwilę do tego wrócę.

Niektóre z nich już poruszyliśmy, ale pozwolę sobie po prostu zasugerować, że skoro mamy już te wszystkie dyskusje, jedną z rzeczy, do których, jak sędzę, musimy w końcu wrócić, jest to, że nie jesteśmy na miejscu, aby zdefiniować każdy aspekt co

Bóg postanowi zrobić. Jak mówi Walter Brueggemann, Boga nie da się poskromić. Czasami w niektórych z tych okoliczności zdajemy sobie z tego sprawę.

Dlaczego więc Bóg wybrał Saula na króla i pozwolił na taką osobistą i narodową katastrofę? Powtórzę jeszcze raz: jest to coś do przemyślenia. Nie zamierzam teraz spędzać dużo czasu na rozwijaniu tej kwestii, ale jeśli pomyślisz o tym z osobistego punktu widzenia, jest to naprawdę kilka naprawdę trudnych rzeczy, z którymi trzeba się zmagać. Oczywiście tego samego rodzaju pytania można by przenieść do naszych sfer.

Dlaczego Bóg robi niektóre z tych rzeczy? Dlaczego im na to pozwala? W tej chwili mamy tylko częściowe odpowiedzi za zasłoną. Oczywiście w tym momencie w naszych sercach i umysłach musi pojawić się nasza pewność, wiara i ufność w Boga oraz w Jego ostateczną suwerenność i dobroć. Cóż, kontynuujmy.

Mamy dzisiaj mnóstwo rzeczy do zrobienia. Oczywiście tylko kilka rzeczy, o których będziesz chciał wiedzieć. Jak wiemy, Dawid jest plemieniem Judy.

Pokolenie Judy, o którym mowa w Księdze Rodzaju 49 werset 10, było tym, które było w oczach Boga, aby z niego pochodził król. Więc to będzie ważne. Ważne jest także, abyśmy sobie przypomnieli, że Ruth również stoi w tym miejscu.

Rut, Moabitka. Będzie to ważne, ponieważ nadejdzie moment w tym, o czym dzisiaj czytaliście, kiedy Dawid jest pod takim stresem, uciekając przed Saulem, że faktycznie zabiera swojego ojca i matkę i przenosi ich na jakiś czas do Moabu na przechowanie. I zabiera ich na teren ojczysty.

To jeden z powodów takiego stanu rzeczy. Został namaszczony przez Samuela i jest to bardzo interesujący kontekst. Jeśli masz Biblię, właściwie wracam do Samuela 16, żeby rzucić okiem na interesujące rzeczy, które się tutaj dzieją.

Pan wysłał Samuela do Betlejem. Czy Samuel jest całkowicie gotowy na polecenie Pana, jeśli chodzi o to, co ma zrobić? Odpowiedź brzmi: nie. Ponieważ Samuel mówi, no wiesz, mój Boże, jeśli Saul dowie się, że to będzie naprawdę okropne, to mnie zabije.

Zatem, Pan mówi, po prostu idźcie i powiedzcie, że zamierzacie złożyć ofiarę, złożyć ofiarę. Oczywiście nie jest to cała prawda. Ale prawdą jest ocalenie życia Samuela, gdy tam zejdzie.

Całość masz skonfigurowaną. Jesse przyprowadza do Samuela swoich pierwszych trzech synów. Wtedy Samuel, zgodnie z poleceniem Pana, mówi: nie, to nie jest właściwe.

To nie jest ten właściwy. To nie jest ten właściwy. I wreszcie zostaje wprowadzony Dawid, który był pasterzem.

Mamy tu kolejny przykład bardzo wyraźnego wskazania przez Boga swego wyboru osoby. Bo jest najmłodszy. David jest w tym kontekście najmłodszy.

Zauważ, że rozdział 16, werset 13, gdy Dawid jest namaszczone, jest napisane: Samuel wziął róg z oliwą i namaścił go w obecności jego braci. Od tego dnia Duch Pański zstąpił na Dawida z mocą. Tego samego wyrażenia użyto w stosunku do niektórych sędziów.

Wiecie, kiedy Bóg miał coś naprawdę konkretnego do zrobienia dla tego sędziego, Duch Pański zstępuje na niego z mocą, w efekcie go przyodziewa. I wtedy jest w stanie to zrobić. Jednocześnie w następnym wersecie i dlatego jest to tak kluczowa sprawa, werset 14, Duch Pański odszedł od Saula, a zły duch od Pana, wiem, że twój NIV mówi, że go dręczył, a właściwie padł na niego, przestraszył go, przestraszył.

To są właściwe słowa. Sugerowałbym coś, co możesz po prostu, jeśli użyjesz swojej wyobraźni, to naprawdę zły duch, który robi okropne rzeczy, aby wyrzucić go od środka. I z pewnością widzimy, że tak się dzieje, ponieważ widzimy, że Saul potrzebuje czegoś, co uspokoi jego ducha.

Cóż, tylko kilka przemyśleń na ten temat i z pewnością, jak powiedziałem przed chwilą, nie znam tutaj odpowiedzi na wszystkie pytania. Ale oto kilka sugestii dotyczących tego całego złego ducha od Pana. Przede wszystkim, jeśli chodzi o Ducha, przez duże S, jeśli tak wolicie, Duch Boży, sugerując pewne cele, wskazuje, że Saul został wybrany.

Powiedziałem to przed chwilą. Kiedy po raz pierwszy zostaje namaszczone przez Samuela, wracamy teraz do wcześniejszych rozdziałów. Jest bardzo jasne, że prorokuje, a to wskazuje, że został wybrany. Prowadzi Izrael do zwycięstwa.

Później ten sam duch powróci do kontekstu. Rozdział 19, możesz przeczytać sam, właściwie po to, by chronić Dawida przed Saulem. Zatem chociaż zły duch dręczy Saula, w pewnych momentach nadal każe mu prorokować, aby go chronić.

A potem moja sugestia jest taka, i zdaję sobie sprawę, że wkracza to na bardzo interesujące terytorium teologiczne, ale myślę, że kiedy złożysz wszystkie te szczegóły w całość, a ja właśnie to tu przyniosłem i już to powiedziałem, to co mamy. Jest to duch szczególnie, potężnie i tymczasowo manifestujący się w Saulu lub być może na Saulu, aby osiągnąć pewne cele, a niektóre z tych rzeczy tam są. Nie będę więc sugerował, że jest to zamieszkujący nas duch. Następny punkt: to jest tragedia i myślę, że to faktycznie pojawia się w niektórych naszych odpowiedziach na wcześniejsze pytanie.

Saul ma dwa przypadki, w których dowiadujemy się, że władza królewska została mu odebrana, ale w miarę czytania narracji Saula mamy do czynienia z ciągłym nieposłuszeństwem, ciągłym buntem i ciągłym wyrachowaniem. I dlatego w tym fragmencie, który właśnie przeczytałem, duch został usunięty. Rozumiem, że w Psalmie 51, który będziemy studiować za około dwa tygodnie i który zaśpiewałeś po hebrajsku, OK? Nie odbieraj mi Ducha Świętego.

Dawid widział, co przydarzyło się Saulowi. Sugeruję, że kiedy wyjdzie ten Psalm, a Dawid pisze oczywiście pod natchnieniem samego ducha, coś w tym doświadczeniu zobaczenia, co przydarzyło się Saulowi, może być także powodem jego krzyku, jego prośby po tym, jak został złapany we własne grzechy. Bo Psalm 51 został napisany po sytuacji m.in. z Batszebą i Uriaszem.

Dawid doskonale wie, że utracił obecność ducha, a Bóg mógł to zrobić, usuwając go. Dlatego modli się, aby Bóg nie usunął ducha. Cóż, oto reszta, lub powinienem powiedzieć, druga strona obrazu.

Rozmawialiśmy o celach ducha Pańskiego w obecności. Mamy kilka wzmianek o tym złym duchu. I znowu, są to rzeczy trudne do przemyślenia i omówienia.

Ale kiedy czytasz każdy z tych fragmentów i widzisz, co dzieje się z Saulem w wyniku jego ciągłych skłonności do nieposłuszeństwa i buntu, sugeruję, że jest to część Bożego sądu przeciwko Saulowi. Powtórzę: ciężko to powiedzieć i nie mam sposobu, aby to wszystko złożyć w jedną całość, ale wydaje się, że może to być częścią tego, co się dzieje. Powiedziawszy to, myślę, że powinniśmy wrócić do sedna naszego myślenia, że Bóg rzeczywiście używa tych wszystkich rzeczy, wszystkich rzeczy, aby realizować swoje dobre cele, aby realizować swoje dobre cele na rzecz Izraela, aby sprowadzić Dawida do panowania.

Porozmawiamy więcej o dłuższym okresie czasu. Dawid okaże się w tym czasie przywódcą, a także osobą, która szczególnie stara się nie robić niczego, co mogłoby, jak to ujął, dotknąć pomazańca Pańskiego. Dawid miał wiele szans w tym, co dzisiaj przeczytaliście, aby wymazać Saula z istnienia, ale powstrzymuje się od tego, ponieważ nie będzie tym, który dotknie pomazańców Pańskich.

Nie chce też być oskarżony o uzurpację tronu. To znaczy, z bardzo pragmatycznego punktu widzenia, to też jest część obrazu. To dlatego, że Saul był dręczony przez Ducha, faktycznie mamy Dawida przyprowordzonego przed Saula.

I tak znowu, pod bardzo dobrym, opatrnościowym nadzorem Boga nad tym wszystkim, jest to jedna z rzeczy, mówiąc bardzo praktycznie, która sprawia, że Dawid trafia do sądu, zamiast przebywać w Betlejem i pasać owce, ponieważ tutaj został on wcześniej wprowadzony na proces sądowy. Cóż, zamierzamy spojrzeć na

życie Davida przede wszystkim pod kątem dobrych rzeczy, które mu się przytrafiły, a następnie przyjrzymy się tym, które nie są zbyt dobre, ale pamiętajmy, że oboje są używane, obie te kategorie rzeczy są używane przez Boga w swojej suwerenności i swojej opatrności, aby wszystko to współdziałało dla dobra. Jak już powiedzieliśmy, David ma być kojącą obecnością.

Muzykoterapia, jeśli chcesz o tym myśleć w ten sposób. Niektórzy z Was, którzy studiują muzykę, mogą uczęszczać na muzykoterapię. To wielka rzecz i wiele osób może powiedzieć Ci o wszystkich korzyściach płynących z tego rodzaju rzeczy.

Dlatego zapewnia muzykę, która łagodzi cierpienia Saula. Rozdział 17 dotyczy oczywiście naszego incydentu z Dawidem i Goliatem i nie muszę opowiadać tej historii, ale muszę w związku z nią poczynić kilka uwag. Za chwilę spojrzymy na mapę i zobaczymy, gdzie to się dzieje.

Ale o to chodzi. Kiedy Dawid wyrusza na bitwę, tak naprawdę zamierza po prostu zaopatrzyć swoich braci i sprawdzić, co się z nimi dzieje. A kiedy za chwilę spojrzę na mapę, pokażę ci, dlaczego jest to tak istotne i dlaczego jego tata nie chciał go tam wysłać.

Ale głównie dlatego jedzie. Oto jednak lekcja spośród wielu, jaką możemy z tego wyciągnąć. Okazuje się, że wszystko, co robił do tej pory, no wiesz, rzucanie kamieniami w lwy i niedźwiedzie oraz pasanie owiec, było dokładnie tym przygotowaniem, którego potrzebował.

Dokładnie. Chociaż prawdopodobnie tak nie myślał i mimo że jego bracia spojrzeli na niego z góry i zapytali: „Co tu robisz?” Miałeś wrócić z owcami. Ale Bóg go przygotował.

No wiesz, przenieś to do swojego życia. Wszystkie rzeczy, które są częścią Twojego życia. Bóg ich użyje.

Chociaż niektóre z nich mogą nie wydawać ci się obecnie szczególnie ważne, wiele lat temu, kiedy wykładałem w innej instytucji, pewnego dnia prezes tej instytucji wygłosił przemówienie w kaplicy. Miał wtedy około 50 lat i opowiedział o wszystkich pracach, jakie wykonywał, a przez długi czas były to dość drobne prace, i powiedział: „Wiesz, kiedy przez to przechodził, pomyślał, co do cholery”. ziemi, co Bóg robi w tym momencie? Nie rozumiem, dlaczego moje życie wygląda w ten sposób. Nie widzę, dokąd to zmierza.

A jednak, patrząc wstecz, mógł wskazać ważne kwestie, lekcje i rzeczy, które Bóg wyciągnął z każdego z nich, łącząc je w strukturę tego, gdzie znajdowało się jego życie w tym momencie. No wiesz, David rzuca kamieniami w owce. Zamierza zabić najgorszego wroga Izraelitów w osobie Goliata.

Drugą rzeczą, na którą chcę, abyście zwrócili uwagę w tej historii, jest to, co mówi David, ponieważ mówi to coś o jego charakterze. Jest całkowicie, całkowicie przekonany, że Bóg Izraela zrobi wszystko, co konieczne, aby uratować Izrael z rąk faryzeuszy. Jest o tym całkowicie przekonany i jest też całkowicie zirytowany faktem, że Goliat w zasadzie całkowicie wyszydził i pogardził tym Bogiem.

To także, jeśli chodzi o jego pewność siebie i, jak Kristen powiedziała wcześniej, jego twardą postawę, myślę, że to jedna z rzeczy, których się z tego nauczyliśmy. Jest jeszcze wiele do powiedzenia na temat incydentu Dawida i Goliata, ale musimy iść dalej. Jest popularnym wojownikiem.

W rzeczywistości jest tak popularnym wojownikiem, że Saul jest naprawdę zły. Ten refren pojawia się wielokrotnie. Kobiety śpiewają, tańczą i tak dalej, i tak dalej, i mówią: Saul zabił swoje tysiące, Dawid swoje dziesiątki tysięcy, co oczywiście nie uszczęśliwia Saula zbytnio.

Ale jest popularny. Dawid jest popularny. W rezultacie zostaje zięciem Saula, ponieważ zakochała się w nim Michal, córka Saula.

W rzeczywistości jest to jedno miejsce w Piśmie Świętym, w którym mamy do czynienia z kobietą, która naprawdę się zakochuje, a Pismo mówi, że mężczyzna i Dawid płacą bardzo interesującą cenę, aby ją zdobyć. Jak wiecie, Saul nadal zamierza wyeliminować Dawida, więc mówi: Cóż, chciałbym tylko, żebyś pojawił się ze 100 napletek filistyńskich w dłoni, a Dawid przychodzi z 200 i za to dostaje swoją narzeczoną. Swoją drogą, to krwawy czas.

Czy zauważyłeś, czytając ten tekst, co robi Dawid po zabiciu Goliata? W pewnym sensie wkracza w obecność Saula, trzymając głowę. Po prostu tak było. I on także w tym przypadku wyruszy przed Saula z 200 napletek filistyńskimi.

To nie jest dokładnie to, co uważamy za, cóż, pikantne. To dość makabryczna sprawa. Jest także, jeśli mogę to ująć, odbiorcą przyjaźni Jonathana.

Jonathan jest starszy od niego. Jeśli złożymy całą chronologię, mamy między nimi co najmniej pół pokolenia, może całe pokolenie. A jednak Jonatan, który w tym się całkowicie poświęca, Jonatan, zawierając przymierze z Dawidem, umacniając Dawida i chroniąc Dawida, w zasadzie rujnuje swoje własne szanse na zostanie królem.

Kosztem pójścia Jonatana za Saulem w objęciu władzy królewskiej Jonatan ustanowi swoją przyjaźń, swoją przyjaźń przymierza z Dawidem. Widzieliśmy hesed działającego u Rut i Noemi, hesed na poziomie horyzontalnym u Boaza, Rut, Rut i Noemi. Tutaj widzimy sytuację pomiędzy Dawidem i Jonatanem.

I jest to wspaniała przyjaźń, która będzie trwać przez pokolenia, ponieważ David będzie później chronić syna Jonathana. Cóż, musimy iść dalej, żeby choć trochę zorientować się w geografii zdarzenia z Dawidem i Goliatem. I tu musimy się trochę cofnąć i przypomnieć sobie miasta filistyńskie.

Pamiętasz je? Te, o których mówiłem, że naprawdę chcesz je poznać przed zbliżającym się egzaminem? Prawidłowy? Są tu, na wybrzeżu. Dwaj wewnętrzne to Gat i Ekron. Zatem Filistyni nie należą tutaj.

Ale co mówi nam nasz tekst z 1 Samuela 17? Mówi nam, że obozowali pomiędzy Soko i Azeką. Oto Ezechiasz. Są dokładnie w tym obszarze, tutaj.

I nie myślcie ani przez chwilę, że nie zamierzają przedostać się prosto do górzystego kraju. Oto Betlejem. Można więc zrozumieć, dlaczego ojciec Davida jest trochę zaniepokojony wysłaniem Davida tam i sprawdzeniem, co się dzieje.

Ponieważ jeśli Izraelitom pójdzie źle, pójdą prosto w górę tej doliny i zajmą te wzgórza, a życie będzie dość ponure. Dlatego właśnie jest to tak krytyczny moment. Teraz spójrzmy na to na ziemi.

Tutaj stoimy na Ezechiaszu. W porządku? Stojąc na Ezechiaszu i patrząc na dolinę Ela, która przebiega właśnie w ten sposób. To kraina wzgórz judejskich.

Mniej więcej tam byłoby Betlejem. A w Sokoh mamy obóz Filistynów. Jest napisane, że obozowali pomiędzy Soko i Azeką.

A więc dookoła. Wyobraźcie sobie armie filistyńskie. Pomyśl tylko o tym, bo jest napisane, że armie izraelskie są tutaj, po drugiej stronie doliny.

I David to zrobi. To jedna z tych historii, w których można w zasadzie zlokalizować miejsce, w którym to się wydarzyło. Niektórzy z pozostałych, trochę się domyślcie. To jest naprawdę całkiem jasne.

Możemy więc sobie wyobrazić naszą konfrontację Dawida i Goliata gdzieś tam. Bardzo ciekawe rodzaje rzeczy. Ale pomyśl o ochronie, jaką zapewnia cały ten obszar.

Nasza otulina Szefeli znajduje się właśnie tutaj. Pomyśl o ochronie, jaką musiały zapewniać kosmopolityczne siły Filistynów na równinie przybrzeżnej i nasze małe osady, które znajdują się tutaj, w górach. Dobra, noszę ze sobą złe czasy.

Znowu sięgam po mapę. Co dzieje się w Nob? Jestem zmęczony słuchaniem siebie mówiącego. No dalej, Rebeko.

Jasne, co masz, i właściwie , nawet zanim Saul wpadnie w złość na kapłanów, masz uciekającego Dawida, prawda? I on tam idzie, a Ahimelech jest kapłanem, a Dawid mówi: pomóżcie, mamy misję od króla. Kłamstwo. OK, kłamie.

Dlatego otrzymuje chleb obecności, jak sugerowała wcześniej Sara. On ma ten poświęcony chleb konsekrowany i bierze go. Dostaje także miecz Goliata i uciekają.

A kto jest świadkiem tego, co się dzieje? Bardzo ciekawa i paskudna postać. Sara? Ach, nie w tym momencie. Abner pojawi się później.

To nawet nie jest Izraelita. Czy ktoś pamięta kogoś takiego, Edomitę? To nazwa odmiany ogrodowej. To imię, które widzisz cały czas.

Doeg. Czy wszyscy twoi przyjaciele nie mają na imię Doeg? DOEG, prawda. Doeg Edomita jest informatorem.

Widzi Dawida, widzi, jak to się dzieje, a potem, kontynuując kwestię Rebeki, idzie i mówi Saulowi, że Saul jest całkowicie zirytowany i w zasadzie zarządza egzekucję wszystkich kapłanów w Nob. Jeden z nich ucieka. I jeden z nich ucieka, niosąc coś bardzo ważnego.

Co to jest? Ktoś wie? Będzie to niezwykle ważne dla Dawida w przyszłości i będzie to coś, czego Saul nie będzie miał. Chelsea? Tak, to jest efod. A co ma w sobie efod? Część piersiowa zawierająca urim i tummim .

Prawidłowy? I tak później, gdy zaczniesz czytać ten tekst, widzisz, a Dawid zapytał Pana, czy powinienem zrobić to i tamto? I jest odpowiedź od Pana. A potem znowu, gdy Dawid zapytał Pana, czy mam udać się do Caeli? Tak. Dzieje się tak dlatego, że najprawdopodobniej Abiatar, który uciekł, zabrał ze sobą efod, w którym rzeczywiście można było zwrócić się do Pana.

To będzie naprawdę ważna rzecz. Inną rzeczą, która ma miejsce w tej sytuacji, jest to, że gdy przychodzi do niego Abiatar, Dawid mówi: „O nie, wiem, że jestem odpowiedzialny za śmierć tych ludzi, ponieważ go tam widziałem i powinienem był zdawać sobie sprawę, że tak się stanie”. Zatem David już czuje tego ciężar i poczucie winy.

Dawid rzeczywiście udaje się na jakiś czas do Filistynów. W tym momencie to coś tymczasowego. Królem jest Achisz, a Achisz jest królem Gat.

Jeszcze raz pamiętajcie o mieście Gat. Jest to jedno z wewnętrznych miast filistyńskich. W tym momencie Achish powie: „Och, ten facet jest naprawdę szalony”.

Nie chcemy go w pobliżu. I tak David musi biec dalej. W tym momencie nie pozostaje on z Filistynami.

Zamierza do nich wrócić później. Podrywa bandę malkontentów. Mam armię w cudzymowie.

To ludzie zniechęceni. I potrafisz czytać między wierszami. Widzą, że rzeczy Saula prawdopodobnie się rozpadają.

Wiedzą, że Dawid był popularnym i dobrym wojownikiem. Zatem ci ludzie w pewnym sensie zmieniają lojalność i będą nadal dołączać do sił Davida. Mam małe kółko wokół dzikiego obszaru, gdzie spędza dużo czasu, właśnie tutaj.

Jeśli się przyjrzyysz, trochę trudno to zobaczyć. Trudno mi stąd cokolwiek zobaczyć, więc tam z powrotem jest chyba beznadziejnie. Oto Maon.

Oto Karmel. Oto Zipf. Trzy miasta, które pojawiają się w tej sekcji w rozdziałach, o których czytaliśmy.

Szczególnie Maon i Carmel pojawiają się w całej narracji z Abigail. Ponieważ w tej historii mamy gościa o imieniu Nabal, czyli Naval, co to znaczy? Głupiec absolutnie najgorszego rodzaju. Kiedy dotrzemy do Księgi Przysłów, porozmawiamy o głupcach i różnych hebrajskich słowach określających głupców.

To jest najgorsze. Jest to typ najbardziej bezbożny, niemoralny i o twardym sercu. I to jest jego imię.

Ciekawy kontrast z żoną, która, aby w pewnym sensie udobruchać Davida, wyjdzie. I chcę przeczytać, co mówi Dawidowi, kiedy wychodzi ze wszystkimi zapasami, których jej mąż nie chciał dać Dawidowi. A tak przy okazji, Dawid wyświadczył im przysługę.

Dawid i jego armia chronili pasterzy Nabala. Zatem David nie tylko tam wszedł i powiedział: „Proszę, daj mi coś albo coś innego”. Mówi: „Proszę, daj mi to, co jesteś mi winien za ochronę”.

Ale kiedy Abigail wychodzi, ma kilka interesujących rzeczy do powiedzenia. Zaczynam od wersetu 28. Pan z pewnością stworzy trwałą dynastię dla mojego pana, rozmawiając z Dawidem, ponieważ on toczy bitwy Pańskie.

Niech nie znajdzie się w tobie nic złego, póki żyjesz. Innymi słowy, mówi mu, nie pozwól, aby w tym kontekście krew była na twoich rękach i to niewinnej krwi, ponieważ Bóg stworzy dla ciebie dynastię. Mówi proroczo.

Werset 29: Nawet gdyby ktoś cię ścigał, aby odebrać ci życie, życie mojego pana, czyli Dawida, będzie bezpiecznie związane w tobołku żywych przez Pana, Boga twego. W wersecie 31: nie pozwól, aby mój pan miał na sumieniu oszałamiający ciężar niepotrzebnego rozlewu krwi lub zemsty. Od samego początku Abigail jest opisywana jako piękna i bardzo inteligentna kobieta, co pokazuje tutaj poprzez sposób, w jaki radzi sobie z Davidem.

A więc mają tu miejsce ciekawe momenty dla Dawida, który ucieka przed Saulem. Kilka rzeczy do obejrzenia. Jeśli spojrzysz na zdjęcie po lewej stronie, zobaczysz, co może pomóc nam zrozumieć jedną z historii, która ma miejsce.

Jest to jedna z wielu wadi, stromych, stromych dolin w kształcie litery V, więcej niż dolin w kształcie litery V, które zostały przecięte przez ten obszar dzikiej przyrody. Nie pada tam zbyt często, ale kiedy przez miliony lat pada w górach, woda wycina te doliny. Mógłbyś iść ścieżką po tej stronie i, wiesz, rozmawiać z kimś po tamtej stronie, a mimo to nie możesz się do niego dostać.

A teraz pozwólcie, że przeczytam coś z rozdziału 26. Tak, to kolejny przypadek, w którym Dawid oszczędza życie Saula. Poszedł do obozu.

Saul spał. Abner spał. Zabierają hełm Saula, biorą jego włócznie, butelkę wody, przepraszam i włócznie, i odchodzą.

A potem, jak jest napisane w wersecie 13, Dawid przeszedł na drugą stronę. Między nimi była szeroka przestrzeń. Wołał do wojska i do Abnera, syna Nera, czy mi nie odpowiecie? A potem odbywali tę wymianę zdań tam i z powrotem.

A Abner i Saul nie mogą dosięgnąć Dawida, bo najwyraźniej jest tam za dużo miejsca. Zejście na dół i ponowne wejście na górę zajęłoby kilka godzin. A jednak Dawid może pod pewnymi względami drwić, zwłaszcza z Saula i Abnera.

Daje nam to pewne wyobrażenie o tym, jak ta narracja może się rozwinąć w kontekście topograficznym. Tutaj mamy po prostu obraz pustyni. Wydaje mi się, że już ci to pokazywałem.

Ale to jest obszar, przez który biegał David. To jest jałowe. Jest kilka miejsc, w których znajdują się źródła wody i źródła, ale w większości są one jałowe.

Dawid będzie chodzić od twierdzy do twierdzy. Prawdopodobnie zauważyłeś to podczas przeglądania tekstu. Ale przez większość czasu jest tam dość ponuro.

Ups, poszło za szybko. Idąc dalej, patrząc na rozdział 27, mamy do czynienia z Saulem, a nie Saulem, Achish, przepraszam, Achish robi coś bardzo interesującego. David w końcu do niego wraca.

Pamiętacie, mówiłem, że był tam wcześniej, nie zostaje tam długo, jest z tym trochę niespokojny. Ale teraz, gdy już wystarczająco długo uciekał przed Saulem, werset 1 rozdziału 27, Dawid pomyślał: pewnego dnia zostanie zniszczony ręką Saula. Najlepsze, co mogę zrobić, to udać się do Filistynów.

Więc tak. Ale tutaj jest interesująca rzecz. Filistyni są tutaj.

Pozwólcie mi jeszcze raz zająć się miastami. Czy macz wrażenie, że warto znać te miasta filistyńskie? Dobrze, to jest genialne. Oto Gaza, Aszkelon, Aszdod.

Gat, Ekron. Więc, tam są. I to jest coś w rodzaju centralnego elementu.

Pięć miast filistyńskich. To prawda, przedzierają się na wschód, przedzierają się na północ, ale takie są miasta. Akisz umieszcza Dawida w miejscu zwanym Ziklag, które znajduje się właśnie tutaj.

I myślisz sobie: cóż, to dość nudne miejsce. Ale prawdopodobnie nie. Ponieważ nie wiemy, dopóki nie zaczniemy szerzej badać tego obszaru, to przez Negew, a zachodni Negew jest tam w połowie zatarty przez moją białą elipsę, ale to przez zachodni Negew, który mamy od wieków, trwa bardzo, bardzo dobry handel przyprawami.

Przyprawy pochodzą z Arabii Saudyjskiej, z miejsc położonych dalej na wschód, a jednym ze sposobów dostarczenia ich do Morza Śródziemnego jest przewóz wielbłądem przez Negew, a wielbłąd jest statkiem pustynnym. Zatem przebiega tam bardzo ważny szlak handlowy i prawdopodobnie Achisz wyznacza Dawida do nadzorowania tego, kiedy towary tędy będą przechodzić. Więc mianuje Davida na szeryfa, jeśli tak wolisz.

Co teraz robi David? To plan, albo podstęp, albo zwykłe kłamstwo, jeśli chcesz zachować łysą twarz w tej sprawie. Co David robi na tym stanowisku? To naprawdę sprytne politycznie. Nie jest to szczególnie zgodne z prawdą.

Zobaczmy, jak to się dzieje. Rozdział 27. Werset 6, Achisz daje mu Ziklag.

Werset 8: Dawid i jego ludzie wyszli i napadli na Geszerytów, Gerzitów i Amalekitów, a wy myślicie: o tak? Więc? Ale to, co on robi, to w zasadzie napady na ludy pół-nomadów i nomadów tutaj na dole. Amalekici nie zostali wybici. Zatem nadal tu są, zwłaszcza na północnym Synaju, w zachodnim obszarze Negewu.

I tak Dawid robi coś, aby w pewnym sensie odepchnąć narody, co uczyniłoby życie południowej Judy nieszczęśliwym. Czytaj dalej. W wersecie 9, ilekroć Dawid atakował jakiś obszar, nie pozostawił przy życiu mężczyzny ani kobiety, zabierał owce i bydło, osły, wielbłądy i krowy, a następnie wracał do Akisz.

I co on mówi? Oto rzecz. Achish pyta, gdzie dzisiaj wybrałeś się na napad? A Dawid mówił: „No cóż, zaatakowałem”. Co mówi następny werset? Negew Judy. Przeciwno Negewowi Jerachmiela lub Negewowi Kenitów.

Mówi Achiszowi, że bił naród Judy, naród żydowski. Nie powinienem mówić, że „żydowski” nie jest właściwym określeniem tutaj na temat Izraelitów.

To właśnie mówi Achiszowi. Mówi, że w pewnym sensie atakuję swoich ludzi. Negew Judy.

To jest rzecz, która należy do Izraelitów. Południowa część pokolenia Judy. Więc mówi Achishowi: „Hej, jestem po twojej stronie”.

Nie martw się. Opiekuję się tymi Izraelitami tam na dole. A jednak w rzeczywistości tak naprawdę zajmuje się ochroną izraelskich granic przed na wpół koczowniczymi gatunkami.

Dlaczego to jest ważne? Cóż, dogaduje się z Achishem, więc Achish mu zaufa i nie będzie już podejrzliwy. Gromadzi także dla siebie kapitał polityczny na przyszłość. Bo jakie będzie pierwsze plemię, które mianuje Dawida królem? Juda.

Najpierw jest królem Judy. A to dlatego, że mają dług polityczny do spłacenia. Był dla nich dobry.

W porządku. Cóż, w każdym razie mamy do czynienia z inną historią, pomiędzy tą sprawą z Amalekitami. Ale pozwólcie, że chociaż na razie o tym wspomnę.

Kiedy Dawid początkowo wyrusza na wojnę z Filistynami przeciwko Izraelitom, czemu przyjrzymy się za chwilę, zostawia swoją rodzinę w Ziklag. A Amalekici przychodzą i napadają. Oczywiście.

To znaczy, ponieważ zostali zaatakowani przez Davida. Teraz widzą swoją szansę. W rozdziale 30 David odpowiada na nich.

I to jest najważniejsza część tej całej sprawy. Zmierzy się z Amalekitami, odzyska cały towar, z którym uciekli Amalekici, i sprowadzi go z powrotem. Naszym celem będzie spędzenie następnych dziesięciu minut w bardzo interesującej narracji.

Aby jednak zrozumieć naszą bardzo interesującą narrację, musimy zobaczyć, co się dzieje. Spójrzmy najpierw na mapę po prawej stronie. Na następnym egzaminie może być mapa.

Może być. Tutaj masz miasta filistyńskie. Już je położyłeś? OK, to ich terytorium.

Kiedy zaczęliśmy przedstawiać tę całą sprawę, jedną z rzeczy, które powiedziałem, było to, że Filistyni mają tendencję do przekraczania swojego terytorium i robienia głębokich wtargnięć do Izraela. A kiedy bitwa przeniesie się na północ, oto jak to działa. Idą tędy w górę.

Przechodzą przez Górę Karmel. Uczynią życie bardzo nieszczęśliwym, wycinając cztery północne plemiona. Myślę, że powiedziałem to ostatnim razem.

Cztery północne plemiona oddzielają się od południowych plemion. Zatem obecność Filistynów aż tutaj. Na mapie jest to Góra Moreh.

Widzicie to na zdjęciu po lewej stronie. To jest góra Gilboa. Tam też to widzisz.

Pomiędzy nimi cały obszar doliny. Czytając historię wydarzeń poprzedzających śmierć Saula, jedną z rzeczy, które wiemy, jest to, że po wschodniej stronie góry Moreh, innymi słowy, mniej więcej tu lub tam, znajduje się mała miejscowość zwana Endor. Czy to imię kojarzy się z historiami, które dzisiaj czytasz? Co się stało na Endorze? No dalej, Susanno.

Jest tam wiedźma. Dobry. A co z nią? Prawidłowy.

Za chwilę porozmawiamy o konsekwencjach tego, co oznacza jej wyczarowanie, jak powiedziałeś. Ale zauważ, co się tutaj dzieje. Masz całkowitą rację.

Saul zniknął w przebraniu. I dlaczego poszedł w przebraniu? Ponieważ nie otrzymał wiadomości od Pana. Nie ma słowa od Boga.

I jest zdesperowany. Ponieważ tutaj Izraelici obozowali na górze Gilboa, jak mówi nam tekst. Izrael i tam obozowisko.

Filistyni wszędzie tutaj i na górze Moreh. Saul tak bardzo pragnie słowa od Pana, że udaje się za linię wroga, aby je zdobyć. To naprawdę ryzykowne, mając do czynienia z całą rzeszą Filistynów, niczym chmura szarańczy.

I przekrada się za linię wroga, aby dostać się do tej wiedźmy w Endorze. I oczywiście, jak sama mówi i jak powiedziała Zuzanna, co tu się dzieje? Podobno wypędziłeś czarownice. Musi ją uspokoić i powiedzieć: nie martw się.

Proszę, zrób to, o co cię prosiłem. Warto jednak mieć na uwadze tę mapę, ponieważ daje nam ona pewne pojęcie o dodatkowym ryzyku, jakie Saul podejmuje w tym momencie. A potem daje nam poczucie, jak bardzo zdesperowany jest ten człowiek, gdy zbliża się koniec jego życia.

Zobaczmy, jak to się sprawdzi. Rozdział 28 to ten, któremu naprawdę chcemy się przyjrzeć. Kiedy tam dotrze, zacznę czytać, bo to naprawdę fascynująca rzecz.

W wersecie 8 Saul przebrał się, zakładając inne ubranie. Podchodzi do kobiety i mówi: skonsultuj się w mojej sprawie z duchem. Przywołaj tego, którego wymieniłem.

A ona mówi, że nie mogę tego zrobić. Saul przysięga jej, że na życie Pana nie zostaniesz ukarany. A kobieta mówi: Kogo mam wychować? A on mówi: Samuelu.

A co się wtedy stanie? Po jej reakcji na to można odnieść wrażenie, że przez cały czas jej czary były prawdopodobnie fikcją. Może aż do tego momentu oszukiwała wszystkich. Bo kiedy Samuel naprawdę się pojawia, jest całkowicie przerażona.

Zwróć uwagę, że w wersecie 12 kobieta zobaczyła Samuela i krzyknęła na cały głos. A tak przy okazji, kiedy ludzie płaczą na całe gardło, jest to naprawdę przeszywający wrzask. Dlaczego mnie oszukałeś? Jesteś Saulem.

I wtedy król jej mówi: Co widzisz? Nie jestem pewien, co twój NIV powie dalej, ale kobieta mówi: „Widzę Elohim”. Widzę Elohima wychodzącego z ziemi. Co to jest? Wiem, że tekst w NIV mówi: Widzę ducha, ale hebrajskie słowo to Elohim.

Czy wiesz, co to oznacza? Bogowie? Bóg? Prawdopodobnie nie chce powiedzieć, że widziałam Boga jako Elohima, który stworzył niebiosy i ziemię, rozdział 1 Księgi Rodzaju. Ale to słowo można również przetłumaczyć, w liczbie mnogiej, jako jakiś bardzo dziwny przejaw, który ona prawdopodobnie identyfikuje prawdopodobnie w jakiś sposób jako nadprzyrodzone bóstwo w jej umyśle. W każdym razie nie jestem zbyt zainteresowany tłumaczeniem ducha. To go podlewa.

Widzę nadchodzącego Elohima. Ona to opisuje i Saul wie, że to Samuel. A teraz interesująca rzecz.

Ups, nie chcieliśmy jeszcze tego uderzać. Po prostu to poprzem. Samuel ma wiadomość i jest to bardzo, bardzo przerażająca wiadomość.

Wiersz 16. Dlaczego radzisz się mnie teraz, gdy Pan odwrócił się od ciebie i stał się twoim wrogiem? To okropne, co słyszeć. Pan stał się twoim wrogiem, mówi Samuel do Saula.

Dokonał tego, co przeze mnie przewidział. Wyrwał królestwo z waszych rąk i oddał je Dawidowi. Ponieważ nie byliście posłuszni Panu i nie wykonaliście Jego gniewu na Amalekitach, Pan dzisiaj wam to uczynił.

Zatem ponownie otrzymujemy potwierdzenie czegoś, co powiedzieliśmy ostatnim razem. Posłuszeństwo, posłuszeństwo, posłuszeństwo jest tym, czego chce Bóg. Chociaż posłuszeństwo może być czasami bardzo trudne, Bóg chce posłuszeństwa.

Pan wyda zarówno Izraela, jak i was Filistynom. Jutro ty i twoi synowie będziecie ze mną. I oczywiście Samuel jest po drugiej stronie.

No cóż, walka faktycznie się odbyła. Saul jest śmiertelnie ranny. Prosi swojego nosiciela zbroi, aby odebrał mu życie.

Nie robi tego. Zatem sam Saul padnie na swój miecz. Werset 7. Kiedy Izraelici po drugiej stronie doliny i wszyscy po drugiej stronie Jordanu zobaczyli, że armia izraelska uciekła, a Saul i jego synowie zginęli, opuścili swoje miasta i uciekli.

Filistyni przyszl i zajęli ich. Czy widzisz, co się tutaj wydarzyło? Filistyni dokonali w tym momencie niemal całkowitej dewastacji tego, co było Izraelem. Ponieważ Izraelici uciekli, a Filistyni okupują ich miasta.

To jest całkowita zagłada, a wraz z nią Saul umarł. Kiedy Dawid odziedziczy królestwo, będzie miał prawdziwy bałagan do uporządkowania. Przekonamy się o tym w piątek.

Ale czytamy dalej. Wiersz 8. Następnego dnia, gdy Filistyni przyszl, aby ogołocić zmarłych, znaleźli Saula i jego trzech synów poległych na górze Gilboa. I zauważ, co robią z ciałami.

To brzydka rzecz. Odcięli mu głowę, pozbawili wojska, wysłali posłańców przez ziemię filistyńską, aby głosili dobrą nowinę. Radość ze śmierci królów.

Złożył swoją zbroję w świątyni Asztor i przytwierdził swoje ciało do ściany Beit Shan. A więc trochę makabrycznych rzeczy. A oto co jest interesujące.

Werset 11 ostatniego rozdziału 1 Księgi Samuela. Kiedy mieszkańcy Jabesz w Gileadzie usłyszeli o tym, co Filistyni zrobili Saulowi, całą noc podróżowali do Beit Shan. Zdjęli ciała Saula i jego synów i udali się do Jabesz, gdzie je spalili.

Dlaczego mieszkańcom Jabesz w Gileadzie tak zależy na ratowaniu, jeśli można, i pośmiertnym uczczeniu ciał Saula, Jonatana i braci? Dlaczego Jabesz-Gilead? Sara? No cóż, zapytam w ten sposób. Jak to się ma do pokolenia Beniamina? Właściwie, jeśli będą przechodzić przez Jordan, Beniamina tam nie będzie. To będzie plemię; Wydaje mi się, że to Reuben albo Gad, ale tak naprawdę nie jestem pewien, który.

Ale w bardzo ciekawy sposób jest ono powiązane z plemieniem Beniamina. Przypomnij sobie koniec Księgi Sędziów, Katie. Tak, istnieje związek, prawda? Prawidłowy? Więc masz poważne zmartwienie.

Uznają, że Saul zrobił dla nich coś dobrego, dlatego też oni zrobią coś dobrego. I Saul zrobił dla nich coś dobrego, ponieważ wracając do końca Księgi Sędziów, jak powiedziałem, stamtąd zostały zabrane niektóre z tych kobiet, aby uzupełnić pokolenie Beniamina. Masz więc dość długie połączenie wątkowe.

Cóż, Amalekita, co ciekawe, w 2 Księdze Samuela, rozdziale 1, pojawia się facet, który mówi, że brał udział w bitwie. David pyta: kim jesteś? Mówi, że jestem Amalekitą. I twierdzi, że zabił Saula.

Teraz oczywiście prawdopodobnie to robi, bo myśli, że David go wynagrodzi. A jednak David znowu, jak to robił konsekwentnie przez cały ten proces, David znowu powie: Ja, cóż, on tego nie powie, ale będziemy czytać między wierszami, nie chcę mieć nic wspólnego z kimkolwiek, kto pozbył się Saula, skrzywdził Saula lub w jakikolwiek sposób skrzywdził Saula i jego synów. Dawid nie chce być oskarżony, jak mówiłem wcześniej, o uzurpację tronu.

Dlatego też nie jest szczególnie zadowolony z Amalekity. Mówi: Czy nie bałeś się podnieść swojej ręki, aby zniszczyć pomazańca Pańskiego? A potem go powala. I wreszcie druga część rozdziału, w formie poetyckiej, potwierdza to, co właśnie powiedziałem.

Dawid nie cieszy się z upadku swoich wrogów. On tego nie robi. Jego wrogami jest w tym przypadku Saul.

Zamiast tego wymyśla jedną z najbardziej przejmujących piosenek, jakie istnieją. Twoja chwała leży zabita na twoich wyżynach, Izraelu. Werset 23, Saul i Jonatan, za życia byli kochani i łaskawi, po śmierci nie zostali rozdzieleni, szybsi niż orły, silniejsi niż lwy.

Werset 25, jak potężni polegli w bitwie. Jonatan leży zabity na twoich wysokościach. Opłakuję cię, Jonatanie, mój bracie.

Byłeś mi bardzo drogi. Twoja miłość do mnie była cudowna, wspanialsza niż miłość kobiet. Jak upadli potężni, jak zginęła broń wojenna.

W ten sposób Dawid potwierdza głęboką głębię miłości przymierza, którą dzielił z Jonatanem. Jonathan nie żyje, a David głęboko odczuwa ten ból. To prowadzi nas do końca rozważań o Saulu. Jak powiedziałem, królestwo jest w tym momencie w rozsypce.

Królestwo Saula, które zaczęło się dobrze, praktycznie się rozpadło. David będzie musiał to wszystko poskładać w całość, a jak to zadziała, zobaczymy w piątek. Miłego dnia.